

EDUSKUNNAN VASTAUS 148/2000 vp

Hallituksen esitys laiksi yritystoiminnan tukemisesta

Asia

Hallitus on antanut vuoden 1999 valtiopäivillä eduskunnalle esityksensä laiksi yritystoiminnan tukemisesta (HE 150/1999 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 25/2000 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

yritystoiminnan tukemisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoituksena on yritystoimintaa tukemalla edistää yleistä taloudellista kehitystä, elinkeinopoliittisia tavoitteita sekä työllisyyttä ottaen huomioon kilpailunäkökohdat sekä Euroopan yhteisön ja kansallisen alue- ja rakennepolitiikan tavoitteet.

2 §

Lain tarkoituksen toteuttamiseksi voidaan yritystoimintaan myöntää valtionavustuksena investointitukea, pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistukea ja tukea yritysten toi-

mintaympäristön parantamiseen siten kuin tässä laissa säädetään. Avustusmuotoisen rahoituksen ohella rahoitusta voidaan toimintaympäristön parantamiseen myöntää myös pääomasijoituksena. Lisäksi aloittamisvaiheessa olevalle pienelle yritykselle voidaan myöntää käynnistystukea.

Tukea suunnataan laadullisesti korkeatasoisiin aineettomiin ja aineellisiin hankkeisiin tavoitteena erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten pitkän aikavälin kilpailukyvn ja toimintaympäristön parantaminen.

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain tarpeellinen määräraha myönnettyjen tukien mak-

samista varten. Tukea voidaan myöntää enintään valtion talousarviossa hyväksytyyn enimmäismäärään saakka.

Tämän lain mukaisten toimenpiteiden osarahoituksena voidaan käyttää Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoja. Mitä tässä laissa säädetään 2 §:ssä tarkoitettusta rahoituksesta, sovelletaan myös rakennerahastojen varoihin, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

4 §

Tukea myönnetään pienille ja keskisuurille yrityksille, jollei jäljempänä toisin säädetä. Mitä tässä laissa tarkoitetaan pienellä ja keskisuurella yrityksellä sekä pienellä yrityksellä, määritellään valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Tukea kohdistetaan 1 §:ssä tarkoitettujen tavoitteiden mukaisesti yritystoimintaan. Tukea ei kuitenkaan myönnetä:

- 1) maatilatalouteen tai kalatalouteen;
- 2) rakentamiseen;
- 3) vähittäiskauppaan tai kuljetukseen, jollei kysymyksessä ole matkailuhanke; eikä
- 4) sellaiselle muulle palveluyritykselle, joka ei tuota elinkeinotoiminnalle tarpeellisia palveluja.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2—4 kohdassa säädetään, investointitukea ja käynnistystukea voidaan myöntää alueen elinkeinorakenteen kehittämisen kannalta tärkeille pienille yrityksille sekä kehittämistukea pienille ja keskisuurille yrityksille.

Hankkeeseen, johon on myönnetty maa-seutuelinkeinojen rahoituslaissa (329/1999) tarkoitettua avustusta, ei voida myöntää tässä laissa tarkoitettua tukea.

Myönnettäessä tukea maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinointiin kohdistuviin hankkeisiin tuki myönnetään investointitukena tai kehittämistukena. Tukeen ei sovelleta 10 §:ää, 11 §:ää, 3 lukua eikä 34 §:ää. Tukeen ei myöskään sovelleta 8 §:ssä säädettyä alueellista rajoitusta suurten yritysten osalta. Tarkemmat sää-

nökset tässä momentissa tarkoitettusta tuesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

2 luku

Investointituki ja yritystoiminnan aloittamisvaiheeseen liittyvä käynnistystuki

6 §

Yrityksen käyttöomaisuusinvestointien toteuttamiseen voidaan myöntää tukea (*investointituki*), jos yritys aloittaa tai laajentaa toimintaansa taikka uudistaa käyttöomaisuuttaan.

7 §

Investointituen myöntämisen edellytyksenä on, että yrityksellä katsotaan olevan edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan.

Lisäksi edellytetään, että laajentamisella tai uudistamisella arvioidaan saavutettavan hankkeen kohteena olevan toimintayksikön työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten olennainen lisäys. Tästä voidaan poiketa, jos yritys uudistaa käyttöomaisuuttaan tekniikaltaan olennaisesti korkeatasoisemmaksi.

8 §

Investointitukea voidaan myöntää alueiden kehittämisestä annetun lain (1135/1993) 7 §:ssä tarkoitettulla kehitysalueella myös suurten yritysten hankkeisiin sekä sellaiselle kiinteistöyhteisölle tai kunnalle, joka tarjoaa toimitiloja tässä laissa tarkoitettua yritystoimintaa varten.

9 §

Investointitukea voidaan myöntää yritystoimintaa varten tarpeellisen käyttöomaisuuden hankkimiseen taikka sen muutos- tai parannustöihin siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Investointitukea voidaan myöntää myös käyttöomaisuuden hankintaa vastaavasta vuokraamisesta aiheutuvista enintään kolmelta vuodelta kertyvistä menoista.

10 §

Yrityshautomon hallitsemisessa tiloissa toimivien pienten yritysten investointituen pe-

rusteena olevia hyväksyttäviä menoja voivat olla sen lisäksi mitä 9 §:ssä säädetään myös toimitilojen ja laitteiden vuokrista sekä toimituspalvelujen ja asiantuntijoiden käytöstä syntyvät menot.

Yrityshautomolla tarkoitetaan yhteisöä, joka tarjoaa pienille yrityksille toimitiloja sekä toimisto- ja asiantuntijapalveluja.

11 §

Aloittamisvaiheessa olevalle pienelle yritykselle voidaan myöntää myös käynnistystukea uusien työpaikkojen perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

12 §

Sovellettavista investointituen ohjeellisista tukitasoista ja enimmäismääristä sekä investointituen ja muiden siihen rinnastettavien yritystukien yhteenlasketuista enimmäismääristä säädetään valtioneuvoston asetuksella ottaen huomioon eri alueiden kehittämistarpeet.

3 luku

Toimintaympäristötuki

13 §

Valtionavustusta voidaan myöntää sellaisiin julkisten ja yksityisten yhteisöjen, säätiöiden sekä yritysten ja yksityisten henkilöiden hankkeisiin, joiden tarkoituksena on yritysten toimintaympäristön parantaminen (*toimintaympäristötuki*). Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeella on olennainen merkitys alueen pienten ja keskisuurten yritysten perustamisen, laajentamisen tai kehittämisen kannalta. Tukea voidaan myöntää myös alueiden väliset rajat ylittäviin elinkeinopoliittisiin hankkeisiin silloin, kun hankkeet edistävät alueen elinkeinopoliittisia tavoitteita tai pienten ja keskisuurten yritysten kansainvälistymistä.

14 §

Pääomasijoitustoimintaan voidaan Euroopan aluekehitysrahaston ja kansallinen rahoitus koh-

distaa oman pääoman ehtoisesti alueelliseen pääomasijoitusrahastoon. Päätöksen asiasta tekee kauppa- ja teollisuusministeriö.

15 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitetut hankkeet voivat koskea yritysten tarvitsemien palvelujen kehittämistä ja aikaansaamista, yritysten ja oppilaitosten välisen yhteistyön parantamista sekä innovaatiotoiminnan, yritysten verkostoitumisen ja teknologian siirron edistämistä sekä edellä mainittuihin hankkeisiin rinnastettavia hankkeita.

16 §

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tässä luvussa tarkoitetun tuen enimmäismäärästä sekä hankkeen hyväksyttävistä menoista ja muista tuen myöntämisen perusteista.

4 luku

Pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistuki

17 §

Pienten ja keskisuurten yritysten pitkän aikavälin kilpailukykyä tai kansainvälistymistä parantaviin kehittämistä tai kansainvälistymishankkeisiin voidaan myöntää tukea yrityksille (*kehittämistuki*).

18 §

Kehittämistuki myönnetään yrityksen esittämän suunnitelman mukaisesti rajattuun kehittämistä tai kansainvälistymishankkeeseen. Kehittämishankkeen on oltava yrityksen toiminnan laajuus huomioon ottaen merkittävä. Kansainvälistymishankkeen on oltava merkittävä yrityksen kansainvälistymisen kannalta. Yritysten yhteishankkeen merkittävyyttä voidaan kuitenkin tarkastella sen kokonaismerkityksen kannalta.

Kehittämistukea voidaan myöntää myös yrityksen perustamis- tai toimintaedellytysten selvittämiseen.

19 §

Kehittämistuen perusteena voivat olla yritykselle suunnitelman mukaisesta kehittämis- tai kansainvälistymishankkeesta aiheutuvat menot siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

20 §

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kehittämistuen enimmäismääristä kehitysalueella ja muualla maassa.

21 §

Kehittämistukea ei myönnetä, jos hanketta rahoitetaan muulla valtion avustuksella. Tästä voidaan kuitenkin poiketa lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin hankkeita, milloin rahoituksen jakaminen useamman rahoittajan kesken on perusteltua hankkeen laajuuden tai alueellisen merkittävyyden vuoksi. Valtionavustuksen tai muun siihen verrattavissa olevan tuen enimmäisosuudesta yhdessä kehittämistuen kanssa säädetään valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Tuen hakeminen ja maksaminen

22 §

Tässä laissa tarkoitettuja tukia koskevia asioita käsittelee kauppa- ja teollisuusministeriö sekä, siten kuin jäljempänä säädetään, työvoima- ja elinkeinokeskukset.

23 §

Investointituen myöntää kauppa- ja teollisuusministeriö, jos tuen perusteena olevien menojen määrä ylittää 1,7 miljoonaa euroa, ja muissa tapauksissa työvoima- ja elinkeinokeskus, jollei ministeriö erityisestä syystä katso aiheelliseksi pidättää päätösvaltaa. Siinä tapauksessa, että investointituen lisäksi hankkeeseen myönnetään käynnistystukea, käynnistystuen myön-

tää investointituen myöntämisestä päättävä viranomainen ja muissa tapauksissa työvoima- ja elinkeinokeskus. Kehittämistuen ja toimintaympäristötuen myöntää työvoima- ja elinkeinokeskus.

Tukien maksamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus, jollei ministeriö erityisestä syystä katso aiheelliseksi pidättää itselleen päätösvaltaa.

24 §

Tukea on haettava ennen hankkeen aloittamista.

Tukihakemus, joka on toimitettu työvoima- ja elinkeinokeskukselle myöhemmin kuin 1 momentissa säädetään, voidaan ottaa käsiteltäväksi lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin hankkeita, jos kauppa- ja teollisuusministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus sen päätettäväksi kuuluvan tuen osalta erityisistä syistä niin päättää ja edellyttäen, että Euroopan komissio hyväksyy tämän sille kussakin yksittäistapauksessa tehdyn ilmoituksen perusteella.

25 §

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa erillisestä hakemuksesta tuen hankkeen edistymisen mukaan myöntämispäätöksessä asetettujen tarkempien ehtojen ja hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Jos toteutuneiden tuen myöntämisen perusteena olleiden menojen määrä on arvioituja menoja pienempi siten, että myönnetty tuki ylittää päätöksessä mainitun osuuden toteutuneista menoista, tuki tulee alentaa tätä vastaavaksi.

26 §

Jos hankkeen toteuttamiseen osallistuu useampi kuin yksi yritys tai yrityksen ohella myös yritystoimintaa harjoittamaton yhteisö, tuki voidaan myöntää ja maksaa yritykselle tai yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan tuen käytöstä koko hankkeeseen.

6 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Työvoima- ja elinkeinokeskusten suorittamaa tukien myöntämistä ja maksamista valvoo kauppa- ja teollisuusministeriö, joka voi tarkastaa itse tai valtuuttaa muun viranomaisen taikka ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan työvoima- ja elinkeinokeskuksia. Tukiensaajien tukien käyttöä valvovat kauppa- ja teollisuusministeriö ja työvoima- ja elinkeinokeskukset, jotka voivat valtuuttaa muun viranomaisen taikka ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan tukien käyttöä.

Ulkopuolisen tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja (JHTT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (JHTT-yhteisö), Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) taikka kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (HTM-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (HTM-yhteisö).

Tilintarkastaja toimii tehtävässään virkavastuulla. Tilintarkastajan esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 ja 11 §:ssä säädetään. Tilintarkastajilla on muutoinkin oltava edellytykset riippumattoman tilintarkastuksen toimittamiseen. Jos edellytykset riippumattomaan tilintarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanotamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

28 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä niiden valtuuttamilla tarkastajilla on oikeus tarkastaa tuen hakijan ja tuen saajan liiketoimintaa tuen hakemisen ja käytön edellyttämässä laajuudessa. Tarkastuksen suorittamiseksi tuen hakija tai tuen saaja on velvollinen ilman aiheetonta viivytystä korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle henkilölle kaikki tarvittavat tiliasiakirjat ja muun tuen käyttöön liittyvän aineiston sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa. Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oi-

keus tässä tarkoituksessa päästä tarkastettavan hallitsemiin tai käytössä oleviin tiloihin. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus ottaa tiliasiakirjat ja muu edellä tarkoitettu aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Tiliasiakirjat ja muu luovutettu aineisto tulee palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Tarkastusta suorittavan henkilön pyynnöstä tarkastettavan tulee myös antaa tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi toteuttamiseksi.

Poliisin, tulliviranomaisen ja veroviranomaisen on korvauksetta annettava tässä pykälässä tarkoitettun tarkastuksen suorittamiseksi tarpeellista virka-apua.

29 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada työvoima- ja elinkeinokeskukselta tukijärjestelmän hallinnoinnin edellyttämiä tarpeellisia tietoja ja selvityksiä tukien hakemisesta, myöntämisestä ja maksamisesta. Vastaava oikeus tietojen saantiin tukien saajilta tukien käytön osalta on kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus pyynnöstä saada muulta viranomaiselta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskeva, valvontavelvollisuuden hoitamiseksi tai tukihakemusten käsittelyä varten välttämätön tieto, joka muutoin olisi pidettävä salassa. Tiedon saantia koskevassa pyynnössä on yksilöitävä tarvittavat tiedot sekä niiden käyttötarkoitus. Näin saatua tietoa ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin mihin sitä on pyydetty.

30 §

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitavan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän tai rakennerahastohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999) mukaista tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- ja ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa:

1) kauppaja- ja teollisuusministeriölle sekä työvoima- ja elinkeinokeskukselle edellä mainittujen lakien mukaisten tehtävien suorittamista varten;

2) tukien vaikuttavuutta ja kilpailuvaikutuksia sekä muita tämän lain soveltamista koskevia tarpeellisia tutkimuksia tekeville tutkimusten suorittamista varten;

3) edellä 27 ja 28 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia suorittavalle muulle viranomaiselle tai ulkopuoliselle tilintarkastajalle; sekä

4) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi.

31 §

Kauppaja- ja teollisuusministeriö sekä työvoima- ja elinkeinokeskus voivat liittää ehtoja myöntämäänsä tukeen, jos ehdot ovat tarpeen lain tavoitteiden vastaisten vaikutusten estämiseksi.

32 §

Jos muu kuin 33 §:ssä tarkoitettu tuensaaja 6 §:ssä tarkoitettua investointituen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettaa tuen myöntämisen perusteena olevan toimintansa tai supistaa sitä olennaisesti, investointituki on määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Tuesta päätettäessä voidaan määrittää erityisestä syystä pidentää.

Jos 1 momentissa tarkoitettua tuen kohteena oleva muu kuin kiinteistöyhteisön tai kunnan omistama käyttöomaisuus tai sen osa taikka yrityksen liiketoiminta tai sen huomattava osa myydään tai muutoin luovutetaan 1 momentissa tarkoitettuna aikana toiselle eikä tilalle hankita

uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, tuki on määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan. Takaisinperimisestä voidaan kuitenkin luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle yritykselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Jos tuen kohteena oleva kiinteistöyhteisön tai kunnan omistama käyttöomaisuus luovutetaan 1 momentissa tarkoitettuna aikana muulle kuin tässä laissa tarkoitettua tuen piiriin kuuluvalla yritykselle, investointituki on maksettava takaisin kuuden kuukauden kuluessa luovutuksesta. Jos tässä momentissa tarkoitettua tuen myöntämisen perusteena olleissa olosuhteissa tapahtuu muu olennainen muutos sanottuna aikana, tuki voidaan määrätä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan.

Takaisin maksettavalle tuelle voidaan määrätä maksettavaksi tuen maksamispäivästä vuotuinen korko, joka kulloinkin vastaa peruskorkoa lisättynä neljällä prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettavaa tukea makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, on sille maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan.

33 §

Jos sellaisen yrityksen, jonka 6 §:ssä tarkoitettua investointitukea sille myönnettäessä arvioidaan työllistävän yrittäjän lisäksi muita henkilöitä enintään kahta henkilötyövuotta vastaavasti ja jolle myönnettävä investointituki on enintään 50 000 euroa, investointituen kohteena ollut käyttöomaisuutta myydään tai muutoin luovutetaan tai käyttöomaisuus muutoin siirtyy toiselle tuen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana, eikä tilalle hankita uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, investointituki on määrättävä kokonaan tai osaksi maksettavaksi takaisin. Tuki voidaan jättää perimättä takaisin, jos käyttöomaisuuden myynti on aiheutunut yrittäjän työkyvyn menetyksestä tai muusta siihen verrattavasta pakottavasta syystä. Takaisinperimisestä voidaan myös luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle yritykselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Jos 1 momentissa tarkoitettun investointituen kohteena ollut toiminta lopetetaan sanotussa momentissa tarkoitettuna aikana, voidaan tuki määrätä maksettavaksi takaisin kokonaan tai osaksi, jos se tuen käyttöön liittyvän erityisen syyn johdosta on aiheellista.

Takaisin maksettavalle määrälle on maksettava 32 §:n 4 momentin mukainen korko siitä lukien, kun 6 kuukautta on kulunut käyttöomaisuuden luovutus- tai siirtymispäivästä tai toiminnan lopettamispäivästä.

34 §

Jos tuensaaja 13 §:ssä tarkoitettun tuen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana myy tai muutoin luovuttaa tuen kohteena olevan käyttöomaisuuden tai sen osan toiselle, eikä tilalle hankita uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, toimintaympäristötuki on vastaavalta osaltaan määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan. Takaisinperimisestä voidaan kuitenkin luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Takaisin maksettavalle tuelle perittävästä korosta on voimassa mitä 32 §:n 4 momentissa säädetään.

35 §

Tuki on joko kokonaan tai osaksi määrättävä maksettavaksi takaisin, jos tuen saaja on:

- 1) antanut tukea tai sen maksamista haikiessaan olennaisessa kohdassa väärän tiedon;
- 2) salannut tuen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja;
- 3) kieltäytynyt antamasta tuen maksamista tai valvontaa varten tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka avustamasta tarpeellisessa määrin tarkastuksessa; tai
- 4) käyttänyt tuen muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty.

Takaisin maksettavalle tuelle on maksettava 32 §:n 4 momentin mukainen korko, minkä lisäksi voidaan määrätä maksettavaksi lisäkorkoa, jonka suuruus on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan ja mainitun koron erotus.

36 §

Jos 32 tai 33 §:ssä tarkoitettun investointituen tai 34 §:ssä tarkoitettun toimintaympäristötuen kohteena ollut käyttöomaisuus tuhoutuu vahinkotapahtuman yhteydessä sanotuissa pykälissä tarkoitettuna aikana, on mahdollisesta vakuutuskorvauksesta määrättävä maksettavaksi kauppa- ja teollisuusministeriölle se osa, joka vastaa tuen osuutta käyttöomaisuudesta sen hankintahetkellä. Maksuvelvollisuus voi kuitenkin olla enintään tuen suuruinen. Maksuvelvollisuudesta voidaan vapauttaa, jos tuhoutuneen käyttöomaisuuden tilalle hankitaan uutta vastaavaa käyttöomaisuutta. Tuelle asetetut ehdot koskevat tällöin tilalle hankittua omaisuutta.

37 §

Tuen takaisin maksamista koskevan päätöksen tekee 32 ja 35 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kauppa- ja teollisuusministeriö ja 33 ja 34 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tuen myöntänyt työvoima- ja elinkeinokeskus. Siltä osin kuin 36 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahinkotapahtuman kohteena on 33 tai 34 §:ssä tarkoitettun yrityksen käyttöomaisuus, tuen takaisinmaksamista koskevan päätöksen tekee tuen myöntänyt työvoima- ja elinkeinokeskus ja muissa tapauksissa kauppa- ja teollisuusministeriö.

38 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään hallintopäätökseen, lukuun ottamatta 32—36 §:ssä tarkoitettua päätöstä, ei saa hakea muutosta. Muutoksen hakemisesta tässä pykälässä tarkoitettuihin päätöksiin säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Valituksesta huolimatta voidaan 32—36 §:ssä tarkoitettu päätös panna täytäntöön, jollei tuomioistuin toisin määrää.

39 §

Tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa työvoima- ja elinkeinokeskuksille tässä laissa tar-

koitettujen tukien tasapuolisen ja yhtenäisen käsittelyn kannalta tarpeellisia määräyksiä.

7 luku

Voimaantulosäännökset

40 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tällä lailla kumotaan yritystuesta 10 päivänä joulukuuta 1993 annettu laki (1136/1993) ja yritystuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös (1689/1993) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottuja säädöksiä sekä niiden nojalla annettuja määräyksiä ja ohjeita sovelletaan kuitenkin edelleen niiden nojalla myönnettyihin avustuksiin. Tämän lain 27—30 §:ää sovelletaan kuitenkin myös kumotun lain nojalla tehtyihin tukipäätöksiin.

41 §

Tätä lakia sovelletaan työvoima- ja elinkeinokeskuksille ennen lain voimaantuloa tai

sen jälkeen tulleiden hakemusten nojalla tämän lain voimaan tultua myönnettäviin tukiin, joiden perusteena on ennen lain voimaantuloa tai sen jälkeen alkava investointi-, tuotanto- tai kehittämis toiminta. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukeen lakia sovelletaan kuitenkin lain voimaantulon jälkeen saapuneiden hakemusten nojalla myönnettäviin tukiin.

Tukien myöntämispäätöksiä voidaan tämän lain nojalla tehdä vuoden 2006 loppuun asti. Tukien maksatuspäätöksiä Euroopan yhteisön rakennerahastoista tulevan rahoituksen ja sitä vastaavan kansallisen rahoituksen osalta voidaan tehdä vuoden 2008 loppuun asti. Yksinomaan kansallista rahoitusta koskevia maksatuspäätöksiä voidaan tehdä tuen maksatusta koskevien päätösehtojen mukaisesti.

42 §

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000
